

GORISKI LIST

«Goriški list» izide vsako sredo in soboto zjutraj. —
Uprava in uredništvo v Gorici, Corso Verdi štev. 47.
Telefon štev. 292.

Gorica, dne 27. maja 1944.

Oglasi se zaračunavajo po ceniku.
Bančni konto pri Cassa di Risparmio
Gorica.

Novi porazi komunistov na Primorskem

»Adria-Zeitung« od 21. t. m. zopet poroča: Nekoliko dni po objavi težkega poraza, ki so ga doživele komunistične tolpe v Jadranskem Primorju, se je zvedelo za nov velik uspeh, ki so ga dosegle nemške čistilne čete v nekem drugem predelu istega operacijskega področja. V tem okolišju se je posrečilo nemškim planinskim lovcem kljub neugodnemu ozemlju pri najmanjših lastnih izgubah zajeti in razbiti močne tolovajske tolpe.

V teku več kot dvatideskih bojev so bile zadane komunistom zelo težke krvave izgube. Po zanesljivih podatkih lahko računamo, da so imeli 2 do 3 tisoč mrtvih in ranjenih. Našteli smo tudi mnogo ujetnikov. Zanimivo, da število pribežnikov znatno presega število ujetnikov. Tudi številke raznolikega plena: orožja, municije in razstreliva so zelo upoštevanja vredne. Poleg tega smo dobili v roke spise z bogatimi podatki.

Poskus močnejših komunističnih čet vdreti na srbsko ozemlje se mora smatrati za dokončno izjalovljen. Pri tem poskusu so zgubili komunisti v času od 18. marca do 17. maja skupno 2736 mrtvih, okrog 2400 ranjenih, mnogo ujetnikov in pribežnikov. Tudi plen orožja in opreme je bil zelo velik.

Admirali obsojeni na smrt

Parma, 26. maja. Dne 22. maja je izredno sodišče za zaščito države sodilo italjanske admirale Innigo Campioni, Alojza Mascherpa, Priama Geopardi in Gina Pavesi. Prva dva sta bila na obravnavi prisotna, dočim sta druga dva bila sojena v kontumaciji. Obtoženi so bili prvi trije zločina izdajstva, ker so 8. septembra takoj po sprejemu naznanila o premirju, izpolnili, ukaze, ki jim jih je dala nova vlada, ako so tudi ti ukazi bili taki, da bi jih noben častnik ne smel ubogati, ker niso bili v skladu z osebno častjo in mornariškimi zakoni. Pavesi je bil obtožen, da se je predal zaveznikom, ko je Pantelleria, otok, katerega bi moral braniti, še bil v položaju da vzdrži sovražne napade. Campioni, Mascherpa, Leonardini in Pavesi so bili obsojeni na smrt. Nad Campionijem in Mascherpa je bila obsodba izvršena potom ustrelitve ob 5. zjutraj po obsodbi.

Papeževa osebna straža

Rim, 26. maja. Papeška častna garda, ki je doslej sodelovala le pri svečanih obredih, papeževih sprejemnih ter službah božjih, ki jih je čital papež, bo sedaj vršila tudi pravo stražno službo. Dočim bo podnevni straža v stražarskih prostorih, bo ponoči njenih osem mož pod poveljstvom častnika v činu polkovnika stalno stražilo papeževo osebo.

VEDNO VEČ OKLOPNIKOV . . .

139 sovražnih letal uničenih — Vedno hujši obrambni boji na italijanski fronti

Führerjev glavni stan. Vrhovno poveljstvo nemške oborožene sile je izdalo včeraj sledeče vojno poročilo: Velika obrambna bitka v Italiji postaja vedno hujša. Sovražnik nastopa z vedno večjim številom oklopnikov. Na zapadnem krilu fronte na mostišču pri Nettuno smo odbili nekaj napadov in uničili sovražne oddelke, ki so se izkrcali za našo fronto. Južnovzhodno Aprilije se nadaljujejo težki boji. Na obeh straneh Cisterne smo zamogli po težkih bojih zajeziti sovražne vdore tik pred topniškimi postojankami. Močni sovražnikovi napadi proti Cisterne so bili odbiti in pri tem je bilo uničenih 17 oklopnikov.

Naše čete so napuzile področje Littorie in se pomikajo, po navodilih proli pogorskemu robu na severovzhodu, da se tam združijo s četami, ki so bile odmaknjene iz okolice Terracine. Gibanje čet se razvija navzlic močnemu sovražnikovemu pritisku načrtno.

Na obeh bregovih Lirija napada neprijatelj z veliko premočjo in podpira te napade z neprestanim bombardiranjem in močnimi oddelki oklopnikov.

Naše čete odbijajo pogumno vse napade. V protinapadu južnozaprado San Giovanni in Roccasecca je bilo uničenih 50 oklopnikov. Ponovni, potom oklopnikov izvedeni napadi na Piedimonte so se izjalovili in neprijatelj je imel velike izgube.

Pri Livornu so naše lahke edince potopile sovražno torpedovko.

Z ruske fronte nič novega.

Angloamerikanske letalske skupine so tekom včerajšnjega dne in zadnjo noč izvedle nekaj terorističnih napadov. Naše obrambne sile so uničile 139 sovražnih letal, med njimi 115 štirimotorskih bombnikov. Razen tega je bilo sestreljenih nad Italijo 16 letal. Pri napadih so bili poškodovani Berlin, Wienerneustadt in več krajev pri Dunaju. Tekom noči je bil cilj sovra-

žnega napada Aachen, Berlin in Aachen sta utrpela večjo škodo, posebno v stanovanjskih okrajih, kjer se beležijo tudi človeške žrtve.

Gorica, 26. maja. V. R. - Sovražno trmoglavno napadanje na italijanski fronti postaja dnevno ostriše a vedno bolj junaško mirna postaja nemška obramba. Kakor že večkrat in na več bojiščih nameravajo Nemci fronto skrciti in po vsej priliki se jim bo to tudi posrečilo. Da so zato potrebne teritorialne žrtve je umevno, toda poveljstvo ima pred seboj predvsem glavni cilj in to je splošna obramba in zid napadajočemu sovražniku. Neprijatelj meče v borbo vedno večje množine oklopnikov, vedno večje mase ljudi. Mudi se mu do uspeha. Ta bo, ako do njega pride, vedno le lokalnega pomena, ker s tem ne bodo nikakor neprijatelji mogli izenačiti bilance dosejanega poteka vojne. Nemčija trdno sloni na svojih vojnih pridobitkih in z njo njeni zavezniki. Ako hočejo Angloamerikanci z ofenzivo nuditi očku Stalinu nadomestek za drugo fronto, je ta nadomestek precej klavren in ne vemo, ako se bo tovariš Džugašvili zadovoljil z njim. Na vsak način smo si invazijo predstavljali povsem drugače in drugo fronto tudi. Vprašanje je sedaj, ali nočejo ali pa — ne morejo.

BENEŠ PRODAJA ČEHE BOLIŠEVIKOM

Stockholm, 26. maja. »Morgen Tidningen« poroča iz Londona o novi politični senzaciji. Trenutno naj bi se namreč Stalin in Beneš pogajala o sklenitvi novega sovjetsko-češkega pakta. Takrat pa ne gre več za vojaško zasedbo dežele po sovjetskih četah v primeru zavezniške zmage in za izročitev vse vojaške in politične moči trenutnemu sovjetskemu poveljniku in njegovim sodelavcem, temveč tvori predmet pogajanj gospodarska izročitev bivše Českoslovaške Sovjetski zvezi, praktično gre sedaj za popolno gospodarsko spojitve Češke s Sovjetijo.

Ta švedska vest pravi med drugim: izredno važni sovjetsko-češki gospodarski razgovori so že v svojem zaključnem stanju. V tukajšnjih gospodarskih krogih je zbudilo posebno pozornost obvestilo, da so med pogajanci rešili težki valutni problem na ta način, da bodo kasneje izvedli stabilizacijo češke valute s pomočjo priključitve na sovjetski rubelj. Enako pričakujejo zelo močan državni poseg v češko industrijo, predvsem pri premogovnikih in vodnih centralah, ki bodo postavljene pod državno nadzorstvo.

Svet stoji torej tu pred popolnoma novo metodo sovjetske vojne diplomacije. V Moskvi se ne zanašajo več na to, da bi v primeru skupne zmage nad Evropo dobila Sovjet-

ska zveza avtomatsko večji del celine. Da bi izključil vsako vmešavanje zapadnih sil na področju sovjetske Evrope, določajo sedaj že v naprej in sporazumno z begunskimi politikami, akreditiranimi v Londonu brezpogojno vojaško, politično in gospodarsko izročitev raznih evropskih držav Sovjetski zvezi, tako da zavezniki kasneje temu ne bodo mogli več oporekati.

Ironija usode pa je hotela, da je neki finančni strokovnjak češke begunske klike prejel včeraj povabilo predsednika Roosevelta, naj se udeleži svetovne valutne konference, ki jo pripravlja ameriška vlada in ki bo v kratkem v Zedinjenih državah.

Amerikanci pripravljajo novo karto

Stockholm, 26. maja. Po vesti »Aftenbladet« iz Washingtona pripravlja ameriško zunanje ministrstvo obsežno izjavo o povojnih ciljih Združenih držav glede Evrope. V washingtonskih krogih pravijo, da bo ta izjava objavljena tik pred pričetkom invazije proti Evropi, ker pričakujejo od nje, da bo imela močan psihološki učinek na vse evropske države. Sicer razen Roosevelta in njegovih najožjih sodelavcev še nihče ne ve ničesar o vsebini te izjave, vendar menijo, da bo šlo za konkretnije preciziranje Atlantske listine in teheranske deklaracije.

Ameriški gangsterji nad Italijo

Milan, 26. maja. Prosvetno ministrstvo je objavilo seznam vseh cerkva, zgodovinskih palač, samostanov, muzejev, knjižnic, umetniških galerij, dragocenih zgodovinskih in kulturnozgodovinskih umetnin, ki so jih po raznih mestih severne, srednje in južne Italije razdejali in povzročili sovražni bombniki s svojimi napadi. Pregled razdejanih umetnin najrazličnejših vrst kaže, kakor pravi poročilo ministrstva v uvodu, da hoče sovražnik s terorističnimi napadi uničiti italijansko kulturo v njenih značilnih oblikah, kakor se je ohranila mnogo stoletij.

V Turinu je bilo 6 palač največje kulturnozgodovinske vrednosti popolnoma razdejanih. Med njimi je posebno lepa palača akademije z bogatimi dekoracijami iz dobe rokoko, dalje 6 cerkva in kapel, od katerih so bile nekatere zgrajene v srednjem veku, končno tudi antični arzenal iz prvega stoletja.

Posebno huda razdejavanja so povzročili sovražnikovi bombniki v Genovi. Veliko škodo so napravili na 7 cerkvah, 11 palač iz renesančne dobe je bilo popolnoma porušenih, med njimi Palazzo Ducale, v katerem se je odigral velik del genovske zgodovine. V noslonju ligurske akademije je bila izredno dragocena knjižnica skoraj popolnoma uničena. Dalje je bilo 6 cerkva iz 16. in 17. stoletja s freskami in štukaturami močno poškodovanih.

NAŠA NARODNA STRAŽA

Tri tedne bo v nedeljo, odkar smo doživele v Gorici ponosen vhod slovenske narodne straže in moramo reči, da se je v teh tednih slovenska zavest izredno dvignila. Dan poprej je izšla tudi prva številka našega lista, ki so jo goriški Slovenci prav tako navdušeno pozdravili, kakor v nedeljo slovenske domobranice. Sicer so bili manjši odredi domobrancev že poprej v Gorici, toda tako prepričevalen nastop je bil mogoč šele, ko je prišla večja, strnjena četa naših Kraševcev, Primorcev in Goričanov.

Ako se spomnimo naše narodne zgodovine, moremo tako vedeti, da je bil Slovenec, posebno pa naš primorski Slovenec, vedno dober vojak. Saj so na primer med prejšnjo svetovno vojno nekatere posamezne stotnije, sestavljene izključno iz Kraševcev, držale cele fronte. Naš slovenski fant, kadar gre pod orožje, tudi dobesedno razume prisego in jo drži.

Zato smo na sestav narodne straže ponosni, saj vidimo naše krepke in zagorele fante, ki se zavedajo velikih in važnih nalog, katere morajo izpolnjevati in ki jih, neprimerno še večje, čakajo v bodočnosti. Največja moralna sila naših fantov pri narodni straži je ta, da se zavedajo dolžnosti, da morajo v tem odločilnem trenutku braniti sebe, svoje družine, svoje matere, svoje očete, svoje vasi, naše goriško mesto in končno vso našo domovino pred onimi sovražniki, katerih se še pred nekaj leti nismo nadejali, da bodo nastopali po naši lepi Goriški, pred internacionalnimi komunističnimi agenti in njihovimi zapeljanci, dasi so ti lastni bratje po rodu. Po rodu, iz katerega se s svojimi umori sami izključujejo in ne bodo vanj nikdar več sprejeti, razen onih, ki se ne skesajo še sedaj in ki nimajo najtežjih bratomorov na vesti!

Naša narodna straža je že sedaj na Goriškem tako močna, da vzbuja tolovajskim nasprotnikom strah. Kolikšna je vendar razlika med narodno stražo in med tolovajskimi »brigadami«, »bataljoni« in »četami«. Na naši strani imamo izurjene častnike, ki vedo, kaj hočejo, ki so izobraženi, sicer po vojaško strogi do poslušnega moštva, toda pravilno in blagohoteči, na oni strani, tam v grapah in gmajnah pa razne »komisarje« od katerih marsikdo niti pošteno brati ne zna, dalje razne kuštrave in propadle »komisarke«, ki jih niti zadnji »tovariš« ne pogleda več. Naša narodna straža plača takoj vse, kar kupi, ničesar ne »rekvirira«, ne izdaja nikakršnih bonov, — kako nasprotno pa delajo »tovariši«, ki so v resnici roparji in morilci in katerim je vseeno ali pobijejo družino poštenega kmeta ali pa mu odvedejo iz leva zadnjo kravico!

Povsod, kamor je prišla v naše goriške ali primorske kraje naša narodna straža,

VESTI IZ GORICE IN DEŽELE

Grof Alessio Coronini

novi župan Gorice

Vrhovni komisar je imenoval za novega župana mesta Gorice grofa Aleksija Coroninija iz znane in zaslužne goriške plemenitaške rodbine. Svečana umeslitev se je že izvršila. Novega mestnega župana toplo pozdravljamo tudi goriški Slovenci, obširneje poročilo o tem imenovanju priobčimo prihodnjč.

OBJAVA

Goriški meščani, ki so bili vpoklicani v mestno brambo, morajo priti v petek 26. maja t. l. na nogometno igrišče Litorio, Via Baiamonti, točno ob 18.45 (vsi vpisani).

Vaje napovedane za v nedeljo 28. oziroma v ponedeljek 29. t. m. ostanejo prekinjene vsled binškošnih praznikov.

Prihodnji teden se bodo vršili naslednji sestanki:

V torek 30. maja ob 18.45 (vsi vpisani).

V sredo 31. maja ob 18.45 (vsi vpisani).

V petek 2. junija ob 18.45 (vsi vpisani).

Opozarjamo, da morajo biti v zgoraj navedenih urah vsi vpisani že uvrščeni.

Izgovor, da kdo ni čital tega poziva, ne bo veljal.

Wittgen

Bez. Hauptmann der Gend.

Sv. birma

bo na binškošno nedeljo v goriški stolnici ob 8.30, ob 10.— in ob 16.30;

na binškošni ponedeljek v nadškofijski kapeli Sv. Križa ob 8.30 in ob 9.—

Naš živilski trg

Na tržnih stojnicah vidimo vedno več sočivja in zelenjave. Prve spomladanske cvetače so po 3.50 kg. Iz njih si lahko pripravimo okusno juho, rižoto in mrzlo solato, kajti kuhane in ohlajene cvetače porabijo malo olja. Okusno prikuho nam da por. njegova cena je 3.50 kg. Zelo se je znižala cena grahu; pred kratkim je bil še po 30.— lir, zdaj pa je že po 7.— lir. Tudi špargeljni so že cenejši, kg velja le 10.60. Pikantno omako st pripravimo iz nove čebule, ki stane 4.80 lir.

Nadzemeljske kolerabice so po 4.20 kg. Dajo nam okusno prikuho in sicer predvsem mladi zeleni listi, ki vsebujejo polno vitaminov.

Primorska specialiteta pa je prvorezani redič, imenovan »primo taglio«, ki pa je v primeri z drugimi solatami precej drag, saj je kg po 60 lir. Znatno cenejši je drugorezani redič, ki je po 3.40 lir.

Na črni stenski tabli so sicer označene še cene drugih povrtin, ki jih pa še ni na trgu.

Na ribjem trgu ni velike izbire. Ribe I. vrste so po 6.50 lir. Večkrat prodajajo sipe, ki nam dajo pripravljene kot vampi, prav okusno omako. Seveda moraš priti pred »lečno ograjo ribjega trga« že okrog šeste jutranje ure, če si hočeš preskrbeti ribe, ki si jih želiš.

Zdaj si lahko kupimo za malo denarja prav lepe češnje, saj ne veljajo več kot 7.— lir kg.

Preden zapustiš trg, te prav prijazno povabi lepo cvetje. Ne moreš se odločiti ali bi kupila velike rdeče in bele pontonke, ki te opozarjajo na bližajoče se binškoši, ali pa drobne in lepo dišeče nageljčke snežno bele barve, ki nas spominjajo prvoobhajancev in praznika Sv. Rešnjega Telesa. Visoke bele marjetice pa pričajo, da so ušle izpod ostne kose zgodnjega kosca.

NOVI POŠTNI PODRUŽNICI

V Carducci-jevi ulici v ne. posredni bližini trga De Amicis posluje podružnični poštni urad št. 1., na Mutijevem Korzu nasproti parku pa podružnični poštni urad št. 2. Oba podružnična poštna urada sta bila ustanovljena z namenom, da razbremenita osrednjo goriško pošto.

TRAVNIK - SRCE GORICE

Po tlakovani Rimski ulici, ki ji stoje ob strani mlada drevesca v zelenju in dve krasni palači, pridemo na precej obširen prostor, imenovan Travnik. Že ime samo nam pove, da je tu nekdanja rasla trava, ki je bila prav mehka preproga za bosonoga goriško otročad.

Nekdanj je bil Travnik tudi prometno središče Gorice, saj vodijo od tu poti na več strani, prav kot niti pajkove mreže.

Z Rimske ceste kar naravnost naprej, pridemo v Carducci-jevo ulico, ki nosi ime velikega italj. pesnika in ki veže Gorico s Solkanom in Tolminom.

Tik ob cerkvi pelje lepo tlakovan drevored divjih kostanjev do soškega mostu, ki nas vodi v sončna Brda, preko zelenomodre Soče, opevana v prekrasni Gregorčičevi pesmi z istim imenom.

Ako gremo kar povprek Travnika mimo prefektore, pridemo v ozko in nekoliko vzpeto ter zavito reber Rastella, ki nas veže v Št. Petrom in s Krasom.

Pred cerkvijo je na levi strani lep vodnjak, ki je videl zgodovinske dneve goriškega mesta. Saj so na Travniku izvršili smrtno sodbo pred približno dvesto leti voditelj tolminkih puntarjev. O starosti spomenika nam pričajo odpadli deli rok kamnitih kipov, iz katerih žubori hladna voda. Kadar nas obišče kraška burja, tedaj lahko opazu-

jemo, kako brblja in pljuska voda v okroglem koritu. Opolndan, ko rije sonce naravnost na vodnjak, pa bi lahko kar z vedri zajemali zlate tolarje — sončne lire, — ki drse preko drobnehal valov. V luninih nočeh pa leskeče nemirna gladina kot živo srebro, v katerega se potaplja svetle zvezde.

S stopnišča pred cerkvijo se ozremo na grad, čigar pobočje krasi zeleni vinogradi, preko poslopja samega pa visi krasna zelena preproga, stkana iz bršljana.

Še lepša kot zunanost, je notranost cerkve sv. Ignacija. Njene stene in njen strop bogatijo znamenite freske in ji dajejo videz razkošja. Goriški Slovenci ne morajo pozabiti lepih oltarjev, saj zdaj prav pogostoma obiskujejo lepo cerkev. Vsako nedeljo se bereta v nji dve slovenski ma-

ši s pridigo v materinščini in zdaj v maju pa se vršijo v nji tudi majniške pobožnosti. Prav v tem resnem času, se Slovenci znova zatekamo h Kraljici, ki že skozi stoletja razprostira nad nami plašč svojega posebnega varstva.

Na praznik sv. Andreja pa prihite v Gorico prav vsi primorski Slovenci. Njih prva pot je na Travnik, kjer je znameniti »trg sv. Andreja«.

Pred prvo svet. vojno je bil Travnik važnejša goriška točka, zdaj pa ga je prehitela promenada — Corso, — kamor se je preselilo središče celega mesta. Travnik je ohranil le zgodovinsko pomembnost.

Pogled z Rimske ceste na Travnik je prav spretno narisal naš mladi slikar, ki nam odkriva svoje risarske zmožnosti.

Naši novomašniki

V soboto 3. junija ob 8 in pol bo prevzvišeni gospod knezondaskof goriški posvetil v cerkvi Srca Jezusovega 11 bogoslovcev v duhovnike. Med temi novomašniki bo 8 Slovencev in sicer č. gg. Ivan Hobal iz Sv. Lucije ob Soči; Jožef Koren iz Drežnice; Franc Krapež iz Otelce pri Ajdovščini; Ljubo Marc iz Ajdovščine; Albert Metlikovec iz Devina; Vladimir Rijavec iz Trnovega; Mirko Škarabot iz Šempetra pri Gorici in Mirko Žakelj iz Ledin pri Idriji.

NAPAD NA BANČNEGA BLAGAJNIKA

Blagajnik Zadružne banke v Palmanovi v Furlaniji je še ves prepaden prišel na mestno policijo javit, da je bil opan. Po njegovih izpovedih so ga na cesti, ki pelje proti vast Risano, nenadoma obstopili štirje zakrinkani ljudje in mu pod grožnjami odvzeli usnjato torbo, v kateri je nosil 100 tisoč lir. Policija preiskuje nekoliko tajinstveno zadevo.

Možak hribov pridiga

Te dni smo srečali na goriških cestah skupino ljudi, ki je pazno poslušala moža iz naših hribov. Radovedni smo bili in zato smo prisluhnili, da

bi ujeli kako besedo vnetega govornika. Ujeli smo sledeče stavke:

»Ljudje božji, vsa dežela ima že dolgo glavo v žaklju. Nihče več ne razlikuje med belim in črnim, tako neumna so nas naredili učeniki iz gozdov. Toda v hribih se dela dan. Palica nas je zmodrila. Te manjka tudi vam, Goričani, da se ne boste več navduševali za rablje svojega naroda... In poslušalke, ki morajo radi »osvobojevanja naroda« toliko garati in z vseh koncev dežele peš drsati v mesto po razne podpore in živilske izkaznice, obložene z raznim blagom kot istrski osli, so mu glasno pritrjevale.

PRIDI SV. DUH!

Na binškošni praznik se spominjamo, kako je prišel nad Kristusove apostole Sveti Duh in jih s svojimi darovi usposobil za ogromno nalogo širjenja kraljestva božjega po vsem svetu. Šlo je za to, da se stre kraljestvo satana in postavi kraljestvo božje.

Kraljestvo zlega duha se je posebno v zadnjih časih skušalo spet zakoreniniti tudi v našem sicer tako poštemem narodu. Brezvestni komunistični agenti so z vsakovrstnimi prevarami mnogo naših ljudi tako premotili in zmaličili, da se moramo često spraševati: ali je to še, ali ni več naš narod?

V jedru je to še vedno naše dobro in nepokvarjeno ljudstvo, ali na njem se je nabralo toliko gnojnih krast, da ga bo mogoče le z resnim naporom spet popolnoma ozdraviti.

To delo ozdravljenja in prerjenja pa mora izvršiti le beraška palico, a malo jih je,

ki bi se odločili tudi za *edino pametne žrtve*, da se teh stisk in celo samega pogina rešijo. Sveti Duh in mi le z njegovo pomočjo. Naj bi nam naklonil zlasti te svoje darove.

Luč.

V prvi vrsti potrebujemo luči, da bomo jasno ločili med resnico in zmoto, med voditelji in zvodniki, med deli pogube in deli rešitve. Lažnivi preroki so z govorjeno in pisano besedo naše ljudstvo tako omamili, da se predaja utvari, da se skozi težave te ure preriva v pravi raj na zemlji, dočim so te težave le znanilke popolnega pokončanja. Velike luči potrebujemo, da spoznamo, na kako pogubno pot smo zašli in da pravčasno spoznamo pot iz sedanjih zagat v resnično svobodo in vsestransko boljše čase.

Moč.

Luč je prva stvar, a ne zaustuje. Marsikdo je prišel

do spoznanja, kako strahotno so »osvoboditelji« opeharili naše preprosto ljudstvo, pa tudi mnogo izobražencev. V raznih predelih dežele je celo *velika večina* preplašenega, izropanega in obubožanega ljudstva prišla do grenkega spoznanja, da so mu postali največji in najbolj trdosrčni sovražniki prav tisti ljudje, ki jih je nosilo na rokah in je željno hrepenelo po uri, ko bodo zavladovali in dali narodu tisto pravičnost in srečo, po kateri vsi narodi hrepeno.

Spoznanje iz bridkih skušenj je prišlo marsikje, a ljudje nimajo poguma in moči, da bi storili vse, kar je potrebno, da se rešijo pogina. Nasilna propaganda jim je pač vtepla v glavo, da so bile »žrtve potrebne«, da je ljudstvo prišlo v sedanje stiske in skoraj na Sveti Duh daj pogum vsemu narodu, a predvsem obudi med našimi možmi in fanti veliko zares pogumnih junakov, ki ne bodo samo trepetali in jadikovali in ves svet preklinjali, ampak bodo pripravljeno zavihati rokave in pre-

gnati ljudske škodljivce preko slovenskih mej tja. Koder so prinesli krive nauke in iz njih izhajajoče gorje.

Ljubezen.

Bog je ljubezen in Sveti Duh je Duh ljubezni. Vsi radi govorimo o ljubezni in jo radi tudi prejemamo, a ljubezen dajati, nesebično dajati znajo le malokateri. Tudi govorjenje o ljubezni do naroda ni težka stvar, a narod resnično ljubiti ni tako lahko. Ali ne poslušamo pesem o ljubezni do naroda tudi iz ust ljudi, ki jih prav nič ne boli, če polovica naroda pogine, če se vsa mladina telesno in moralno pokonča? In razni postopači ter škodljivci naroda besedičijo o ljubezni in zahtevajo to nebeško plačilo za svoje razdiralno delo od tistih, ki so jih do kosti oglodali. Da, vsem ljubezen, tudi razbojnikom ljubezen — a predvsem poštemim ljudem in nedolžnemu ljudstvu ljubezen. Ljubezen do rokojnjačev zahteva, da to druhal pripravimo k pameti in jo zlepa ali zgrda od-

trgamo od njenega peklenškega posla. Ljubezen do ljudstva pa zahteva, da se tudi z velikimi žrtvami potrudimo, da ga iztrgamo iz krempljev grabežljivih volkov.

Tolažbo.

Včasih naraste zlo tako silno, da dobri ljudje obupujejo in si mislijo, da se ne splača delati za zmago dobrega, češ, saj je že vse izgubljeno. Taki malodušneži potrebujejo Tolažnika, ki ga je Kristus poslal svojim učencem. Tolažnik pa vrši svojo nalogo na ta način, da nam vlija zaupanje, da resnica mora zmagati nad lažjo in pravica nad hudobijo in dobro nad zlom. Tudi naše ljudstvo naj dvigne glavo, zakaj njegovo rešenje se bliža. Rešenje prihaja ne po tolovajih, ampak kot dar Svetega Duha, ki nam pošilja svoje poslanice in jih podpira, da z dobroto premagajo zlo... v našem narodnem telesu.

-at

